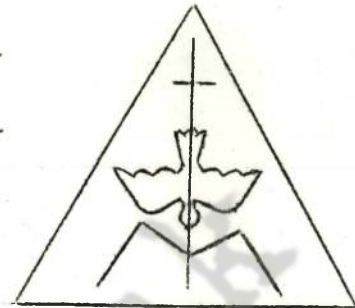

NOVÉ TURÍCE

S MÁRIOU

Číslo 2/1988

O B S A H

Na ceste viery a konverzie s Máriou	1
Panna Mária nás vyzýva ku konverzii	2
Pokyny redakcie	2
Nádej dnešnej Cirkvi	3
Veľmi aktuálna výzva	4
Súkromný exorcizmus	4
Pravá viera a obrátenie - základ obnovy v Duchu Svätom, I.	5
Podobenstvo o pravej viere	6
Pravá viera a obrátenie - základ obnovy v Duchu Svätom, II.	7
Obrátiť sa znamená vždy sa modliť a nedat' sa nikdy znechutiť	10
Ján Pavol II. a Obnova v Duchu Svätom	11
Svedectvá	12
Našla som lásku a radosť	12
Zbavujem sa zodpovednosti	13
Ako ma Duch Svätý poháňal k činu	13
Ako nás Pán ochránil	15
Rabindranáth Thákur: Gitándžali	15

NA CESTE VIERY A KONVERZIE S MARIOU

Populárnou stránkou sme vstúpili do pôstneho obdobia. Cirkvi v tomto liturgickom období viac ako inokedy usmerňuje náš pohľad na Božieho Baránka, ktorý sa obetuje a sníma naše hriechy, aby nás tak zmleril s Nebeským Otcom i navzájom a otvoril nám pramene plného vykúpeného života v Duchu Svätom.

Apoštolí a prví kresťania naplno uverili tejto najväčšej skutočnosti, tejto bezhraničnej láske a dali na ňu odpoveď, ktorá zmenila ich aj pohanský svet: "Láska Kristova nás podnecuje, keď si pomyslíme, že jeden zomrel za všetkých, aby tí, čo žijú, nežili už seba, ale tomu, ktorý za nich zomrel a vstal z mŕtvych" /2 Kor 5, 14-15/.

Brat, sestra, tieto slová svätého Pavla sú aj našim trvalým najzákladnejším a najdôležitejším programom, najmä teraz v pôstnom a veľkonočnom období. Bez opravdivého úsilia o jeho uskutočnenie si nemôžeme zaslúžiť nosiť meno kresťan. Krstom sme totiž boli ponorení do Kristovho veľkonočného tajomstva smrti a zmŕtvychvstania, aby sme už viac nežili seba, ale tomu, ktorý za nás zomrel aj vstal zmŕtvych. A to prakticky znamená:

1/ Žiť naplno z viery v Ježiša Krista, nášho Pána a Spasiteľa a v jeho slovo a stále viac zjednocovať s Ježišom svoju myseľ, srdce i vôľu. To prakticky znamená každý deň plniť Ježišovu výzvu: "Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma" /Lk 9,23/. Ale znamená to aj denné plnenie Ježišovej prísľuby: "Ešte blaženejší sú tí, ktorí počúvajú Božie slovo a zachovávajú ho" /Lk 11,28/. To predpokladá denné rozjímanie alebo aspoň rozjímané čítanie Božieho slova.

2/ "Treba sa stále modliť a nedat sa nikdy znechutiť", hovorí Pán /Lk 18, 1/. Najmä ďakovná a oslavná modlitba je bezpečným prostriedkom ako sa vyhnúť znechuteniu aj v najťažších situáciách. Východiskom takého stáleho modlitbového spojenia s Ježišom je hlbšia sústredená modlitba /prahíbené rozjímanie, čiže meditácia, adorácia spojená najmä s modlitbou chvály a oddanosti, hlbšie prežitie svätej omše spojené s dlhším podakovaním po svätom prijímaní a podobne/.

3/ Aktívne sa zúčastňovať na stretnutiach a živote malého bratského modlitbového spoločenstva podľa príkladu prvých kresťanov: v počúvaní a prežívaní Božieho slova, v jednomyselnej oslavnej, ďakovnej, odprosujúcej a prosiacej modlitbe, vo vydávaní svedectva viery, vo vzájomnej bratskej láske - v láskavej otvorenosti, odpúšťaní a službe - a to všetko aj za pomoci osobných charismatických a iných darov Ducha Svätého, ako to očakáva aj Posolstvo 7. biskupskej synody v Ríme v bodoch 3., 5. a 13., uverejnené v minulom čísle NTSM a v NaS 1/1988.

4/ Vynaliezavou službou viery a lásky budovať Božie kráľovstvo v miestnej cirkvi a vo svete a rozvíjať tak pritom prijaté dary Ducha Svätého. Pravá viera a láska sú vynaliezavé. Pán Ježiš neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých /Mt 20,28/. Pasívny kresťan, ktorý iba čaká na služby iných a sám si hovorí v pohodlnej duchovnej lenivosti, alebo sa vyčerpáva v problémoch, ktoré si sám vyrába neustálym točením sa okolo svojho ja, nie je pravý kresťan, nezaslúhuje si toto meno.

Ako praktizujem tieto štyri základné podmienky ozujstnej konverzie ku Kristovi a obnoveného života v ňom?

Na tejto náročnej, ale radostnej ceste viery a konverzie chce nám pomáhať Panna Mária - tento skvelý nástroj Ducha Svätého - jeho prvá dokonalá spolupracovníčka, Matka Cirkvi, ale i každého jedného z nás v poriadku milosti.

Jej Neпоškvrnené Srdce je miestom, kde môžeme najľahšie uskutočniť tú najzákladnejšiu konverziu, ktorú od nás vyžaduje Pán Ježiš ako vstupenku do Božieho kráľovstva: "Ak sa neobrátime a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva" /Mt 18,3/. Prečo?

Lebo je to srdce Matky, ktorá nás veľmi miluje a svojou materinskou láskou nám ponúže stať sa maličkými a naplno uveriť v Ježiša.

Lebo v jej Srdci je nám najbližšie jej syn Ježiš, náš Spasiteľ a Pán i Duch Svätý, Oživovateľ a Posvätitel' i Nebeský Otec, Otec maličkých.

Lebo je to srdce neskazeného veriaceho Božieho dieťaťa a pokornej služobnice Pánovej, v ktorom viera v Boha a konverzia k Ježišovi, nášmu Spasiteľovi a Pánovi dosiahla vrchol, ako na to poukázal aj Ján Pavol II. v encyklike Redemptoris Mater v 1. časti, 2. hlave, ktorá má nadpis "Blahoslavená, ktorá uverila".

Z nej vidíme, že Mária dokonalá jednoduchá detská viera vyúsťovala do dokonalej poslušnosti viery služobnice Pána a že teda medzi jej poznaním z viery a konaním nebol žiaden rozdiel. Mária z tohto hľadiska stále dokonale konvertovala k Bohu a je našim najkrajším vzorom na ceste za Pánom Ježišom.

Panna Mária, tešíme sa z tejto tvojej neprekonateľnej veľkosti a krásy. Ďakujeme ti, že si nás prijala za svojich a nosíš nás vo svojom srdci. V spolupráci s Duchom Svätým urob nás čím prv Božími maličkými a Ježišovými učeníkmi a vypros nám pravú vieru v Pána Ježiša a ducha neustálej konverzie k nemu. Amen.

PANNA MÁRIA NÁS VYZÝVA KU KONVERZII

/Z knihy P. Mária knazom, svojim najmilším synom, 1986/

31. decembra 1980

Okamihy, ktoré prežívate, nemožno predvídať. Preto vás všetkých volám ešte k intenzívnejšej modlitbe a k životu najväčšej dôvery v lásku plnú milosrdenstva vášho Nebeského Otca.

Zlätá brána jeho srdca sa chystá otvoriť a Ježiš hodlá vyliť na svet prúdy svojho zmilovania. Sú to rieky ohňa a milosti, ktoré pretvoria a obnovia celý svet.

Na vlnách dosiaľ ešte nepoznaných utrpení a zázrakov, aké sa ešte nikdy neudiali, dosiahnete bezpečný prístav nového neba a novej zeme. Z bolestiplných dní, ktoré prežívate, skoro sa zrodí obdobie milosti, lásky a pokoja.

Preto vás pozývam zakončiť rok na kolenách a v duchu spojiť sa s pápežom, mojím prvým milovaným synom, ktorý teraz tak veľa trpí a tak veľa sa modlí, aby zvolal na svet Božie milosrdenstvo.

1. januára 1981

Pán je pripravený vyliť prúd svojho milosrdenstva aj na vaše pomýlené a veľmi ohrozené pokolenie, ale len pod podmienkou, že sa toto pokolenie s lútosťou vráti do náručia svojho Nebeského Otca.

Ja som ospevovala jeho božské milosrdenstvo, ktoré sa rozprestiera na všetky ľudské pokolenia, ktoré sa obávajú Pána a v tomto návrate k láske, Božej bázni, zostáva pre vás jediná možnosť záchrany.

V prvý deň roku 1981, keď uctieвате radostné tajomstvo môjho Božieho materstva, obraciam svoje milosrdné oči k vám, moje úbohé deti. Prosím vás so zármutkom a ustaranosťou, vráťte sa k Bohu, ktorý vás očakáva s tou láskou, akou volakedy očakával otec návrat márneho syna ...

Prosím vás o láskyplnú križovú výpravu zmernej modlitby a skutky pokánia. Vyprosujte spolu so mnou od Boha milosť návratu pre tolko mojich vzdialených detí.

Rozširujte všade večeradlá modlitby, aby ste pohli Božie zmilovanie, a ono sa znesie ako rosa na nekonečnú púšť tohoto sveta. Pripravte sa uvidieť to, čo ľudské oko od vekov nezrelo.

Ja som cesta k pokoji. Prostredníctvom mňa je pozvané celé ľudstvo navrátiť sa k Bohu, lebo moje materské Srdce môže triumfovať len v jeho úplnom návrate.

POKYNY REDAKCIE:

Prosíme čitateľov, aby si urobili opravu v minulom čísle /NTsM 1/1988/ na str. 7 v 7. riadku zhora:

nesprávne: dve krstné podmienky

správne: dve birmovné podmienky

Prosíme čitateľov o príspevky do časopisu, najmä svedectvá, aby sa tak šírilá Pánova slova a tiež užitočné skúsenosti a povzbudená.

Nech jasajú a nech sa v tebe tešia všetci, čo ťa hľadajú.

A tí, čo túžia po tvojej pomoci, nech stále hovoria:

"Nech je zvelebený Pán!"

NÁDEJ DNEŠNEJ CIRKVI

V roku 1974 medzinárodná skupina teológov a svetských vedúcich Obnovy v Duchu Svätom pod predsedníctvom belgického kardinála Leóna Jozefa Suenensa, ktorého Svätý Otec Pavol VI. vymenoval za protektora Obnovy, vypracovala "Teologické a pastoračné smernice Charizmatickej obnovy v Katolíckej cirkvi". Medzi teologickými konzultantami boli známi teológovia: Congar, Kasper, Laurentin a Ratzinger /v súčasnosti kardinál, prefekt kongregácie pre učenie viery/. Uvádzame tu záverečnú časť - zhrnutie týchto smerníc.

Modlitba pápeža Jána XXIII. v intenciách Koncilu obsahovala takéto slová: "Obnov, Pane, v našich dňoch Tvoje zázračné pôsobenie skrze zoslanie Ducha Svätého". Dňa 29. novembra 1972 pápež Pavol VI. na verejnej audiencii povedal: "Cirkev potrebuje neustále Turíce". Jednou z foriem oných Turíc je Charizmatická obnova. Ľudia spravujúci pastiersky úrad túžia vytvoriť sa tomuto a iným prejavom prítomnosti a moci Ducha Svätého. Tí, ktorí sú v Obnove, požívajú biskupov a kňazov k účasti na svojich stretnutiach, aby videli Obnovu zvnútra a získali z prvej ruky informácie o jej charakte. Bolo by veľmi zlé, keby tí, ktorí majú pastiersky úrad, poznali Obnovu len zvonku a z chýrov.

Charizmatická obnova je cirkevná, je v Cirkvi a rozširuje sa v Cirkvi. Všetko poukazuje na to, že zostane stálou formou výrazu jej života. Nejde o pomínajúcu módu. Svoju teologickú podstatu Obnova vidí v obnove uvedomenia si sviatosti kresťanskej iniciácie /Krstu, Birmovania, Eucharistie/. Jej starostou je tiež obnovenie celého kresťanského života prostredníctvom Ducha pod vládou Ježiša.

Je treba vymenovať nasledovné ovocie Obnovy v Duchu Svätom. Skôr formálne spojenie s Kristom ako Spasiteľom sa prostredníctvom jeho Ducha stáva hlboko osobným. Nový zväzok s Bohom nachádza výraz v zangažovaní osoby pre život spoločenstva. Žiaden človek neprichádza k Bohu sám, prichádza k nemu v spoločenstve ako úd Kristovho Tela, ľudu Božieho. To sa stáva príčinou veľkého zamilovania si Cirkvi a tak často potvrdzovaného pripútania Obnovy k jej pastierom.

Skúsenosť moci Ducha vedie nielen k uvedomeniu si, že Ježiš je skutočne prítomný, ale aj k novému druhu túžby: hladu po modlitbe /zvlášť modlitbe velebenia/ a k hladu po Božom slove. Charakteristické pre Obnovu je hlboké zakúsenie prítomnosti Boha, ktoré jej členov privádza k spoločenstvu a k novej hĺbke medziludských vzťahov. Veľa ľudí pocítilo uzdravenie tých vzťahov v manželstve, rodine a v práci. Skúsenosť na rovine uvedomenia si milostí vyplývajúcich z Krstu priviedla veľa osôb k novému porozumeniu nielen Krstu a Eucharistie, ale celého sviatostného života. Obnova vidí v spoločnom učení Cirkvi výrazný znak toho, že Duch Svätý vyzýva Cirkev k aktívnej účinnosti v zavádzaní spravodlivosti a pokoja pre všetkých ľudí. Takže ľudia zangažovaní v Obnove si uvedomujú to, že Obnova ich povoláva k službe iným ľuďom na penejšom základe.

Obnova prináša nové porozumenie povolania ku kňazskému a reholnému životu. Kňazi a rehoľníci našli hlbší zmysel svojej služby a hlbší význam svojho povolania.

Hlavná sila Obnovy je vo sfére evanjelizácie. Nový osobný /aj keď nie individualistický/ vzťah ku Kristovi skrze skúsenosť moci Ducha Svätého učil ľudí zangažovaných v Obnove vedomými si silu, ktorá sa pre nich stala základom hlásania Evanjelia, prebúdzania viery v iných, jej posilňovania, rozširovania a upevňovania. Prijat' Ducha Svätého - znamená priblížiť seba i iných k uznaniu, že Ježiš je Pán. Prijat' Ducha Svätého - znamená obrátiť sa /metanoia/. Prijat' Ducha Svätého - znamená zapáleno túžiť po tom Kráľovstve, ktoré Ježiš odovzdáva Otcovi.

Je jasné, že Obnova sa obracia na nositeľov cirkevnej moci a na všetkých zainteresovaných s tou istou prosbou, ktorú vzniesli už pápežovia Ján XXIII. a Pavol VI. a ktorá bola niekoľkokrát zopakovaná počas Koncilu: "Dajte otvorení tomu, čo Duch hovorí Cirkvám!" Konštitúcia *Lumen gentium* prosí tých, ktorí vedú Cirkvi: "Ducha neuhasínajte /.../, všetko skúmajte a, čo je dobré, zachovajte" /č.12; 1 Sol 5, 12.19-21/.

A týmto spôsobom nové a večné Turíce, za ktoré sa modlili pápežovia Ján XXIII. a Pavol VI., sú nádejou dnešnej Cirkvi.

VEĽMI AKTÍVNA VÝZVA

Katolíci, bratia a sestry!

Ako závan čerstvého vzduchu pravdy a odvahy na nás zapôsobila správa o liste 98 košických kňazov prezidentovi, aby štát umožnil Sv. Stolicy vymenovať biskupa pre ich dlho osirelú diecézu. A keď sme sa dozvedeli o výzve kardinála Tomáška podporiť Podnety katolíkov k riešeniu problémov veriacich v ČSSR, videli sme v tom die- lo Ducha Svätého a s radosťou sme sa dali do zbierania podpisov na petíciu. Potom sme s potešením sledovali správy o rastúcom a veľkom počte podpisov pod túto petíciu.

Vláda ČSSR zatiaľ nedala pozitívnu odpoveď na naše požiadavky a posledné /janu- árové/ rokovania medzi Svätou Stolicou a našou vládou v Prahe nepriniesli výsledky.

Oveľa viac sa spoliehame na všemohúcu múdrosť a dobrotu Božiu ako na ľudské prostriedky. Preto prostredníctvom Nepoškvrneného Srdca Sedembolestnej Matky Ježiša a Matky Cirkvi zverujeme s úplnou dôverou túto situáciu do rúk všemohúceho Otca, o- slávujeme jeho lásku a múdrosť, ktorá aj zo zla vie vyvodit' dobro a vie zmarit' každý úskok nepriateľa, a v Ježišovom mene ho výrúčne prosíme, aby oslávil v tejto situácii svoje meno i meno svojho Syna a Ducha Svätého a dal svojim deťom dobrých a pevných pastierov a také podmienky náboženského života, ktoré by umožnili uspokojiť duchov- ný hlad toľkých jeho detí. V Ježišovom mene, lebo Ježiš je jeho prvý nekonečný dar pre nás, skrze ktorý dostávame aj druhý nekonečný dar, Ducha Svätého a všetky ostat- né dobré. "Keď on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?" /Rim 8, 32/.

Okrem toho v tomto pôstnom období chceme dôslednejšie prežívať svoje krstné za- svätenie, častejšie počúvať Božie slovo a venovať sa intenzívnejšie modlitbe. Plne- ním tejto výzvy chceme tiež podporiť požiadavky zhrnuté do 31 bodov.

V pôstnej dobe chceme:

- denne sa modliť v kostoloch, v rodinách a skupinách "Pod tvoju ochranu sa utiekame" a modlitbu za oslobodenie "Svätý Michal archaniel"
- nekonzumovať alkohol a tabak alebo aspoň výrazne obmedziť ich konzumovanie
- obmedziť čítanie dennej tlače, sledovanie televízie a návštevu kín a venovať viac času čítaniu Písma svätého
- konať viac skutkov telesného a duchovného milosrdenstva.

Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička. Woodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi a z každého nebezpečenstva nás vyslobod, ty Panna slávna a požehnaná.

Svätý Michal archaniel, bráň nás v boji; proti zlosti a úkladom diablovým buď nám ochranou. Pokorne prosíme: nech ho odvráti Boh. A ty knieža vojska nebeského, mocou Božskou zažen do pekle sataniša a iných zlých duchov, ktorí sa na skazu duší po svete potulujú.

SÚKROMNÝ EXORCIZMUS

/Imprimatur: Trnava, č. 11. 632/1947/

/Tento môže každý často použiť. Pritom nech sa prežehná svätenou vodou a po- modlí sa ho nad sebou i nad inými - i zďaľky - a to ústne, hlavne v ťažkom pokuše- ní a navštívení, vo veľkom strachu a zmätku, pri návale úzkostí a zúfalstva, pred- dôležitým podujatím a rozhodovaním, nad nepriateľsky zmýšľajúcimi ľuďmi, najmä však pri posteli chorých a zomierajúcich/.

Pod tvoju ochranu ...

V mene Ježišovom a v mene Panny Márie rozkazujem vám, pekelní duchovia, vzdial- te sa od nás /nich/ a z tohto /toho/ miesta a neopovážte sa naspäť vrátiť a nás /ich/ pokúšať a nám /im/ škodiť. Ježiš Mária !!! /tri razy/.

Svätý Michal, bojuj za nás! Svätí anjeli strážni, zachráňte nás od úkladov zlého ducha!

Požehnanie:

Požehnanie + Otca, Lásky + Syna a Sila + Ducha Svätého, materinská ochrana Kráľovnej nebies a Pomocnice kresťanov, pomoc svätých anjelov a orodovanie svätých nech je s nami a nech nás sprevádza všade a v každom čase. Amen!

PRAVÁ VIERA A OBRÁTENIE - ZÁKLAD ŽIVNOTY V DUCHU SVÄTOM, I. časť

Na hodinách náboženstva sme sa učili a na prvých stránkach Biblie sme sa dočítali, že Boh nás stvoril na svoj obraz, to značí pre plnosť obšťastňujúceho poznania a oblažujúcej lásky, teda pre účasť na Božom živote. Tento život spočíva v tom, že Otec v nekonečne múdrom, dokonalom "Viem" plodí dokonalý obraz seba - svoje Slovo - svojho Syna - a v tom, že Otec a Syn uchvátení vzájomným obdivom navzájom sa sebe darujú v nekonečnom Duchu lásky - v Duchu Svätom. Tento zvrchované dokonalý život sa odohráva v jednom absolútnom Božom bytí.

Boh skrze nekonečný Dych lásky - Ducha Svätého - stvoril a posvätil človeka ako svoje milované dieťa. Lenže človek sa sprenoveril tejto Božej láske. Zameral sa na seba, chcel byť ako Boh a nezávisle na ňom určovať si podmienky svojho štastia. Ale veľmi sa pomýlil. Ovocie, ktoré odtrhol, bolo veľmi trpké. Spáchal hriech a hriechom nakazil celý ľudský rod /utrpenie, bolesť najrôznejšieho druhu, rôzne nemoci, nenávisť, mravná skaza, teror, vraždy, vojny, smrť/.

Čo je vlastne hriech?

Hriech je odklon od Boha a príklon k stvoreniu. Zvrhnutie Boha z trónu a intronizácia seba alebo iného stvorenia. Je to hrozná bezočivosť! Veď na Bohu ako Stvoriteľovi a Udržovateľovi sme úplne závislí. Keby na nás prestal myslieť a prestal by nás chcieť, v tom okamihu by sme sa premenili na úplnu ničotu. Nič by po nás nezostalo. Je to hrozná nevďačnosť! Veď všetko, čo sme a čo máme, máme od neho. Keď teda hrešíme, bijeme nášho najväčšieho dobrodincu jeho vlastnými darmi po tvári. Je to hrozná hlúposť! Náš konštruktér totiž najlepšie vie, čo nám oslúži, a my to ignorujeme. Šofér, ak nerešpektuje technické prevádzkové predpisy svojho auta, skončí jazdu haváriou, alebo aspoň poruchou. Nikdy nebolo takto životných havárií u nás i vo svete ako teraz! Duševné zvrútenia, plné psychiatrické liečebne, samovraždy, rozvedy, narkomani, siroty žijúcich rodičov a i.

Je to preto, že kenáme v rozpore so zákonom nášho štastia, ktorý nám dal náš Stvoriteľ. A tento zákon znie:

Nie ja, ale Ty, môj Boh a Pán! Nie ja, ale Ty, môj brat, moja sestra! Moje "ja" sa zrieka seba a daruje sa Bohu a bližným v čistej nezištnej láske.

Zákon hriechu znie presne opačne:

Nie Ty, môj Boh a Pán, ale ja! Nie Ty, môj brat, moja sestra, ale ja! "Ja" sa pyšne, sebecky uzatvára do seba a odmieta Boha i ľudí. Odmieta tak druhý pól, ktorý je vždy potrebný na to, aby mohol prebiehať tajomný, obšťastňujúci prúd, ktorého meno je láska. A ak ho aj prijíma, tak iba na vypočítavé sebecké využitie.

Pýtame sa ďalej: Čo je hriech? Hriech je trajaké sebaodcudzenie: sebaodcudzenie Bohu, bližným i sebe! Toto trajaké odcudzenie vidieť v každom, najmä ťažkom hriechu; veľmi výrazne v hriechu našich prarodičov, v hriechu Kaina a v hriechu posadnutého mládenca v Geraze, ktorý býval v hroboch, chodil nahý, retaze všetky popretŕhal a tíkol sa kameňmi /Mk 5, 1-13/.

Vidíme teda, že človek, ktorý sa odcudzil Bohu a postavil seba do stredu svojho sveta, odcudzuje sa aj bližným aj sebe, je nevyrovnaný, nemá sa správne rád a upadá do rôznych extrémov vo vzťahu k sebe i iným a často prechádza z jedného extrému do druhého. Je nezjednotený v sebe a nezjednotený s inými. A ak, tak je to jednota iba naoko, pozliepaná egoistickou vypočítavosťou, taktickým prispôbením sa, bez lásky a bez hlbokého pokoja. O to väčší hrmot nastane, keď sa táto falošná jednota rozsype.

Človek, ktorý sa nemá správne rád, ktorý nevie prijať správne seba, pretože neprijal naplno Boha do centra svojho života, upadá najčastejšie do dvoch extrémov: do sebaopodceňovania /predovšetkým slabšie povahové typy/ alebo do sebaoprecoňovania /najmä silnejšie povahové typy/ a často tieto extrémny aj strieda.

Prvý typ sa stále porovnáva s druhými a je smutný a skleslý, že nie je ako druhí, alebo že ho druhí neuznávajú, nedoceniajú. Má strach z ľudí, z nedocenenia, podceňovania od iných, z neúspechu. Tento strach alebo smútok z nedocenenia, podceňovania od iných niekedy prechádza do zlosti a útočnosti voči iným.

Druhý typ preceňuje seba a stavia sa do stredu na obdiv seba aj iným a snaží sa ich seba podriaďiť. Iných prijíma iba z vypočítavosti, aby nebol sám, aby

mal svojich obdivovateľov, svojich satelitov. Pretože dost násilne, egoisticky nľadá lásku. Ľudia mu nie sú verní a bočia od neho, v dôsledku čoho upadá do sklamaní, sklások, alebo aj do tvrdosti voči iným. V čom je základná príčina? Každý čaká od sveta, od ľudí "áno" na svoju existenciu - prijatie seba, uznanie seba, lásku k sebe. Čaká lásku. Áno, základom nášho života je láska. Človek dokáže žiť bez peňazí, bez bytu, bez zamestnania, bez bytového zariadenia, ale nedokáže žiť bez lásky. Láska je jeho potreba číslo 1. Najmä rodičovská, predovšetkým materská láska je veľmi potrebná pre zdravý duševný vývoj človeka. Chybou je však, ak dospelý človek živelne a sebecky hľadá lásku od ľudí ako kojenec. Lásku, po ktorej túži, nikdy nenájde u ľudí, napriek tomu, že sa snaží o jej získanie podávaním dobrých výkonov, napriek tomu, že sa snaží za ňu dobre zaplatiť. Dokonca ani u svojho najbližšieho životného partnera - u svojho manžela alebo manželky - plnosť tej lásky, po ktorej túži jeho srdce, nenájde. Veľmi výstižne to vraví doná Proezza svojmu drahému v hre Paula Claudela "Črievičky": "Som prísľub, ktorý sa nikdy nespĺni, ale v tom je práve moja milosť."

Plnosť tej lásky, po ktorej človek túži, nájde len u toho, ktorý je podstatne láska, absolútna láska, teda u Boha. A to bez toho, že by misel za túto lásku vôprez zaplatiť, počať nejaký výkon. Okrem viery a úplnej dôvery sa vlastne nič iné nežiada. Boh nás miluje nepodmienečnou láskou, lebo jeho láska je čisté nezištné sebestarývanie - "Agapé" a nie ako láska človeka - "Eros", ktorý očakáva opätovné a sebecky natiakuje ruky za druhým len preto, aby naplnil svoju prázdnotu. Boh nie tak. On nám dáva úplne nezištné zo svojej prekypujúcej plnosti a štedrosti. Takáto láska, Božia láska, je skala, na ktorej stojí môj život aj vtedy, keď o tom neviem, keď o ňu nestojím. Boh nás má rád aj vtedy, keď mu nevraciamе lásku, keď ľuďšme. Bo vtedy ešte azda viacej, ako keď sme spravodliví. Lebo vtedy, napriek našej bezvýchovnosti, nevyhadzuje nás zo svojej mysle a zo svojej vôle, ale udeľiava nám pri existencii, daruje nám naďalej jestvovanie, život a všetko, čo preň potrebujeme, a snaží sa aj naše zlo nejakým obrátiť na dobro, priviesť nás k zmene. Briká na naše dobré struny, polieva semienka dobra, ktoré vložil do nás pri našom stvorení; chyta nás vždy za dobrý koniec /nie ako my ľudia, ktorí skôr zbadáme zlé stránky človeka, ako semienka dobra/. Je to nesmierna milosrdná tvoriaca láska. Nie preto nás miluje, že jestvujeme. Ale my preto jestvujeme, že on nás miloval od večnosti a tejto láske ostal verný.

Pán Ježiš deň čo deň dáva "áno" na náš život a pokračuje za Otovi obeť nekonečnej ceny. Otec nás deň čo deň znovu objíma vo svojom náručí. A Duch Svätý sa deň čo deň stará o výživu duše i tela svojho stvorenia a pokračuje v dotváraní, v permanentnom tvorení svojho diela s tou istou láskou, s ktorou ho kedysi pred dvadsiatimi, či tridsiatimi, či viacerými rokmi začal. Spoznať, uznať a prijať túto nesmiernu Božiu lásku v našom živote, to je obrátenie - konverzia, to je obnova.

Som v jaskyni, v ktorej je chlad a tma. Nevidím svetlo. Iba tenký slabý lúč svetla mi dáva nádej, že tým smerom musí byť svetlo. Keď sa vzdám svojho miesta a prejdem v smere lúča, prídem k otvoru a oziari ma plnosť slnečného svetla a tepla. Prejsť viacerú a pokaním z temnoty a chladu egoizmu do svetla a tepla Božej lásky - to je konverzia, to je obnova.

Pán Ježiš, svoj osobný Spasiteľ, Záchranca, Osloboditeľ a Lekár sa ti prihovára: "Hľa, stojím pred dvermi a klopem. Ak niekto počúvne môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou". /Zj 3, 20/.

Podobenstvo o pravej viere:

V New Yorku vystupovalo varieté. Medzi dvomi mrakodrapmi natiáhli lanu. Na štart sa postavil povrazolezec s tázkou: "Veríte, že prejdem po lane na druhý mrakodrap?" Väčšina odpovedala: "Verím." Povrazolezec pomaly, chvíľami oddychujúc, prešiel na druhú stranu. Veľký potlesk. Po prestávke nastúpil aj s fúrikom a opýtal sa: "A veríte, že prejdem aj teraz s týmto fúrikom?" Už s váhaním a pomalšie, ale predsa väčšina sa ozvala: "Verím." Prechod bol ťažší, oveľa pomalší, ale podaril sa. Veľký potlesk. Po prestávke znovu nastúpil aj s fúrikom a spýtal sa: "A veríte, že aj teraz, keď si do fúrika sadne dospelý človek, prejdem na druhú

stranu?" Po dlhom váhaní sa ozvalo pár nesmelých hlasov: "Verím." Póvrazlezec sa teda opýtal: "A kto z vás, čo v to veríte, si do toho fúrika sadne?" Hrobové mlčanie. Neprihlásil sa ani jeden. Ich viera bola nedostatočná a preto neprešla v absolútnu dôveru k póvrazlezecovi a v nasadnutie do fúrika.

Nepodsbá sa tomu naša viera ... a?

PRÁVÁ VIERA A OBRÁTENIE - ZÁKLAD OBNOVY V DUCHU SVÄTOM, II. časť

Pravá obnova sa vyžaduje splniť dve podmienky: pokánie a odovzdanie sa vo viere Pánovi Ježišovi.

Pán začal ohlasovanie svojej radostnej zvesti tymito slovami: "Čas sa naplnil a Božie Kráľovstvo sa priblížilo. Preto robte pokánie a verte v Evanjeliu!" /Mt 1, 15/. A v rozhovore s Nikodémom: "Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto v neho uverí, nezahynul, ale mal život večný" /Jn 3, 16/.

A svätý Peter po svojej turíčnej homílii, ktorou Duch Svätý pohol Židov k lítosti, na ich otázku: "Mužovia, bratia! Čože máme robiť?" povedal: "Kajajte sa a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Ducha Svätého" /Sk 2, 37-38/. Teda dáva nám tiež dve podmienky: pokánie a kresť na znak pokánia a viery v Ježiša Krista, účinkom čoho máme byť naplnení Duchom Svätým!

Pravé pokánie - to nie je:

- strach zo stroškotania lode, havárie lietadla, strach pri ťažkom zranení, v ťažkej nemoci, strach zo smrti alebo pri smrti príbuzného. V takom prípade sa človek byčajne ková pred Bohom a skrúšene sa bije v prsia, ale to ešte vôbec nemusí byť pokánie;
- skrušujúci pocit biely v nemoci, vo väzení, hanby pri rozchýrení hriechu, dostavení sa jeho následkov a pod.;
- pocit lítosti nad hriechom, ale z čiste prirodzených motívov, napr. ublíženie si na zdraví, pohnevanie si priateľky a pod. Takáto prirodzená lítosť sa podobá tejto vymyslenej príhode: Utopil sa chlapček. Prišli to oznámiť. Matka zalamila rukami a vykriekla: "Ach, a to práve v tých nových nehaviciach!";
- usvedčenie z hriechu. Kolkí si jasne uvedomujú svoj hriech a predsa v ňom naďalej potrvávajú;
- ani modlitba, ani formálne bezduché prijatie sviatosti zmierenia;
- ani zanechanie iba niektorých hriechov, ale ponechanie si toho obľúbeného, ktorého sa nechcem vzdať. Stačí aj jedna jediná diera na loďi, aby sa potopila, stačí aj jedna rana, aby sme vykrvácali...

Pravé pokánie je metančia /gréc./, t. j. zmena zmysľania, pri ktorej naše sebecké a pyšné "ja" zostupuje z trónu a intronizuje Ježiša Krista a s ním Troj-jediného Boha. Jemu podriaďuje seba i všetko, čo má, alebo s čím nejakú súvisí, aby sa tak on stal stredobodom, základom i cieľom nášho života.

Pravé pokánie je tšúba /hebrej./, čiže návrat z vlastnej zlej cesty na dobrú Božiu cestu, úplne obrátenie sa v mysli i vo vonkajšom živote.

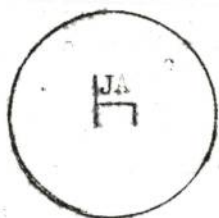
K takému pokániu nestačí iba cit. Musí to byť čosi hlbšie, čo naplno zasiahne zmysľanie aj vôľu. Kolkí nadšenci už rýchlo splasli a stratili dych, ak to bol iba pyšný cit chvíľkového nadšenia, ktorý ich hnal k zmene. A nestačí ani pevná vôľa, hlboký cit a zmena zmysľania, ak to nie je taká zmena zmysľania, ktorá so živou vierou vedie k Ježišovi a otvára nás pre silu jeho milosti. Istý alkoholik veľmi hlboko vstúpil do seba, uvedomil si strašné zlo alkoholizmu, zmenil svoje zmysľanie a veľmi pevne si zaumienil, že už nikdy nesiahne za alkoholom, ale zabudol sa pritom oprieť s vierou o Pána Ježiša. Po mesiaci opäť podľahol diabľovi a dostal sa ešte hlbšie - do strašného zúfalstva.

K pravému pokániu je teda potrebná aj milosť Božia skrze vieru v Pána Ježiša - Spasiteľa, Osloboditeľa, Lekára, ktorému je treba absolútne dôverovať, a Pána, ktorý má byť na tróne v centre môjho "ja" a môjho života, a ktorého treba poslúchať. Potom sa v nás Pán Ježiš prejaví aj ako Kristus - Pomazaný - naplne-

ný Duchom Svätým a dá nám z jeho plnosti, aj jeho dary, Tým nás oslobodí od nášho sebeckva a otvorí pre lásku a ďalšie ovocie Ducha: "radosť, pokoj, trpezlivosť, láskavosť, dobrotu, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť" /Gal 5, 22/.

Z hľadiska viery v Krista /alebo v Boha/ máme viacero typov ľudí:

1/ Ľudia bez nadprirodzenej viery v Krista

Kristus je mimo životného okruhu človeka. Človek ho buď popiera, alebo mu dovoľá existovať, je presvedčený o jeho existencii, ba dokonca uznáva i jeho božstvo a vykupiteľské poslanie, ale je voči nemu úplne ľahostajný, nepotrebuje ho a nechce ho prijať do svojho života. Takú vieru majú aj diabli, píše sv. Jakub, a predsa sú zatratení. Taká viera je neúčinná a mŕtva.

V centre, na tróne si pevne hoví ľudské "ja" a upevňuje svoje centrálné postavenie častej aj na úkor iných. Pravé šťastie však takto nikdy nedosiahne, lebo mu chýba tá najcennejšia hodnota - láska. A nedosiahne ani pravú jednotu s ľuďmi, lebo sa točí okolo seba a nie okolo spoločného Slnka, okolo ktorého sa jedine môže vytvoriť jednotná harmonická sústava viacerých obežníc.

2/ Ľudia, ktorí uverili v Ježiša a prijali ho ako svojho Vykupiteľa a Spasiteľa, ako svojho Záchrancu a Pomocníka, ale ešte nie ako Pána

Kristus je síce už v životnom okruhu človeka, ale ešte nie v centre, na tróne. Je to viera človeka, ktorý síce už cíti potrebu chytiť sa Kristovej ruky, ale do jeho "fúrika" si ešte nechce sadnúť. Viac dôveruje svojej "karičke". Je to viera v seba spolu s vierou v Krista. V centre, na tróne je ešte stále naše EGO - "ja". Človek je zameraný na seba, dôveruje svojim predstavám a plánom.

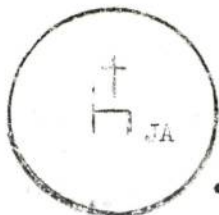
Cíti potrebu držať si centrálné postavenie, aby sa ľahšie vyrovnal so slabosťami /napr. komplexom menejcennosti/, s prípadnými konkurenciami a nepriateľmi, a tak aby ľahšie realizoval seba.

Taký človek má život rozdelený na náboženský a mimonáboženský a je aj vnútorne rozdelený, rozrvaný. Nemá hlboký pokoj ani pravú jednotu s ľuďmi, lebo je dosť egocentricky zameraný a sedí na dvoch stoličkách. Ak pestuje pravidelný náboženský život, jeho nábožnosť je nejasná, nežiarivá, šedivá. Je plný dvojakošti, dobrovolných neverností voči Bohu a preto duchovne živorí a nemôže svedčiť o Ježišovi. Nevie, čo robiť s hriechom. Alebo si ho vo farizejskej zaslepenosti nevedomuje, alebo nemá dosť síl, aby ho prekonal.

Taký človek možno chodí aj do kostola a príjemne sa tam cíti - je tam pekne, príjemný chládok, pekná hudba, spev. Ba možno vedie aj duchovný život, denne rozjíma, vyhýba sa konfliktom, ale to všetko pre seba, aby odstránil výčitky, získal pokoj a zmiernenie bolesti a samoty - pohárik útechy. Boh mu však pripravil oveľa viac! Aká chyba, že mu úplne nedôveruje a neponúkne centrálnu, dispečerskú či riaditeľskú miestu.

3/ Ľudia, ktorí úplne uverili Ježišovi a prijali ho za svojho Pána

Pravým pokáním zostúpili z trónu a v živej viere a absolútnej dôvere odovzdali ho Kristovi. Kristus je na tróne a "ja" v podobe očakávajúceho sluhu. Je to viera v Kristovi, viera, ktorá v absolútnej dôvere očakáva vykúpenie, usmernenie a naplnenie svojho života od Ježiša. Preto sa mu v poslušnosti podrobuje ako ozajstnému Pánovi. Odovzdáva mu nielen svoju vôľu, ale aj svoj rozum a svoje zmyslenie, pretože sa viac nechce opierať o svoju múdrosť, o svoje projekty, o svoje špekulovanie, ktoré ho tak často priviedlo do biedy. Je to očakávajúca a poslušná viera ako u Abrahama a Panny Márie.

K tejto úplnej konverzii a k tomuto usporiadaniu dochádza vtedy, keď úplne uveríme v Ježišovu lásku, dobrotu, múdrosť a moc a odovzdáme sa mu v absolútnej dôvere a ochotne prijímať jeho plán a jeho vôľu a opierať sa o jeho milosť a silu. Keď nasadneme do fúrika povrazolezca, ktorým je Ježiš. Vtedy naplno prijíame aj seba so svojou minulosťou, bolestnými zraneniami a neprijemnými myšliami, a so svojou prítomnosťou,

vlastnými nedokonalosťami, ktoré nám liezli na nervy, s neprijemnou situáciou, v ktorej sa nachádzame, a budúcnosť budeme očakávať len s Božích rúk podľa jeho plánu a jeho milosti. A vtedy naplno prijíame aj svojich blížnych, zo srdca im odpustíme, zmierime sa s nimi a dostaneme schopnosť milovať ich Ježišovou láskou. Takto sa vykryštalizuje na troch osiach úplného prijatia Ježiša, seba a ľudí nové stvorenie - skutočné Božie dieťa.

Ak toto Božie dieťa bude s vierou prosiť o Dar Ducha Svätého, najlepšie v dobrom modlitbovom spoločenstve s bratmi, nebeský Otec a jeho Syn - Kristus - plný Ducha, dá mu ho, aby mohlo naplno žiť Kristovým životom, svedčiť o Božej láske a lepšie slúžiť bratom. Sám Ježiš nás ubezpečuje: "Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, čo skôr váš nebeský Otec dá Ducha Svätého tým, ktorí ho oň prosia" /Lk 11, 13/. Alebo: "Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech pije. A z vnútra toho, kto uverí vo mňa, potečú rieky živej vody, ako hovoria písma. Povedal to o Duchu, ktorého mali prijať tí, čo uverili v mňa" /Jn 7, 37-39/.

Dôjde takto výraznému ponoreniu nášho života do života Kristovho, k výraznému naplneniu nášho života Duchom Svätým a jeho darmi - čiže k obnove v Duchu Svätom - skúsenostnej obnove kŕstnej a birmovnej milosti.

Aj po našom obrátení prichádzajú problémy, skúšky. "Zlato sa v ohni čistí a bohovní ľudia v peči poníženia a utrpenia" /Sir 2, 5/. Ježiš je ten zlatník, ktorý si nás chce pôsobením Ducha Svätého v skúškach vyčistiť na najčistejšie zlato. Ako sa čistí zlato? Zohrieva a roztápa sa v ohni. Čo nie je zlato, je ľahšie od neho a vypláva na povrch, najprv hrubé nečistoty. Zlatník ich drievkom postiera z povrchu zlata preč. Potom prídu na rad jemnejšie nečistoty a prímеси, až napokon najjemnejšie, a to až dovtedy, kým zlato nie je čisté ako zrkadlo a zlatník v ňom nevidí dobre svoju tvár. Preto sú potrebné skúšky, poníženia, utrpenia. Majme však vieru. "Zlato sa v ohni čistí!" a zohrievajme sa v jeho láske, aby sme sa rýchlejšie očistili, lebo "tým, čo milujú Boha, všetko osoží k dobrému" /Rim 8, 28/.

Vidíme teda, že Boh má s nami nádherný plán a ponúka nám veľké milosti. Zaslúžil nám to Pán Ježiš svojim krížom a zmŕtvychvstaním. Ak ho naplno prijíame ako svojho Spasiteľa a Pána a prijíame aj Ducha Svätého v plnosti, ľahko uskutočnime veľkolepý Boží plán. Duch Svätý sa o to postará.

Izraelitom trvalo 40 rokov, kým sa dostali do zaslúbenej zeme. My sa tam môžeme dostať ihneď, akonáhle sa s absolútnou dôverou a pokornou závislosťou hodíme do Božieho náručia. Uverme v úprimnú štedrosť a dobrotu jeho lásky!

Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám!

Anjelovi cirkvnej obce v Laodicei napíš: Toto hovorí Amen, svedok verný a pravdivý. Prvopočiatok Božieho stvorenia: Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Keď by si bol studený, alebo horúci! Takto však, keďže si

vlačný, ani horúci, ani studený, vyplujem ťa zo svojich úst. Tvrdíš totiž: Som bohatý, zbohatol som a ničoho nepotrebujem! - a nevieš, že si celý bedár a úbožiak, chudobný, slepý a nahý. Radím ti, kúp si odo mňa ohňom vyskúšaného zlata, aby si zbohatol; biele rúcho, aby si sa zaodel, aby sa s hanbou neukazovala tvoja nahota; liečivej masti, aby si si pomazal oči a /aby si/ videl!

Ja tých, ktorých milujem, karhám a prísne vychovávam. Buď teda horlivý a daj sa na pokánie! Hľa, stojím pred dvermi a klopem! Ak niekto počuje môj hlas a otvori dvere, vojdem k nemu a budem večerať s ním a on so mnou. Kto zvíťazí, to ho posadím so sebou na trón, ako aj ja som zvíťazil a zasadel som s Otcom na trón. Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí cirkvám!" /Zj 3, 13-22/.

OBRÁTIŤ SA ZNAMENÁ VŽDY SA MODLIŤ A NEDAŤ SA NIKDY ZNECHUTIŤ
/Z listu Svätého Otca Jána Pavla II. všetkým kňazom Cirkvi z príležitosti Zeleného štvrtku, 1979/

Obrátiť sa znamená "vždy sa modliť a nedať sa nikdy znechutiť" /Lk 18,1/. Modlitba je v istom zmysle prvou a poslednou podmienkou obrátenia, duchovného pokroku, svätosti. Možno sa v posledných rokoch aspoň v niektorých prostrediach priveľa diskutovalo o kňazstve, o "totožnosti" kňaza, o zmysle jeho prítomnosti v súčasnom svete atď., a veľmi málo sa venovalo modlitbe. Nebolo dost nadšenia na uskutočňovanie samého kňazstva pomocou modlitby, aby sa stal účinný jeho autentický evanjeliový dynamizmus, aby sa posilnila kňazská totožnosť. Práve modlitba určuje podstatný štýl kňazského života. Bez nej sa tento štýl deformuje. Modlitba nám pomáha, aby sme vždy našli svetlo, ktoré nás viedlo od počiatku nášho kňazského povolania, a ktoré nás stále vedie, aj keď sa dakedy zdá, že sa stráca v tme. Modlitba nám umožňuje stále sa obracať a stále smerovať k Bohu, čo je nevyhnutne potrebné, ak chceme iných privádzať k nemu. Modlitba nám pomáha veriť, dúfať a milovať, aj keď nám v tom prekáža naša ľudská slabosť.

Okrem toho modlitba nám umožňuje stále odhaľovať rozmery toho Kráľovstva, o príchod ktorého sa každý deň modlíme opakujúc slová, ktoré nás naučil Ježiš Kristus. Vtedy vidíme, aké je naše miesto pri uskutočňovaní prosby: "Príď, kráľovstvo tvoje." Vidíme, akí sme potrební, aby sa táto prosba uskutočnila. A vari keď sa modlíme, lepšie zbadáme tie široké "polia už zrelé na žatvu" /Jn 4, 35/, a pochopíme význam slov, ktoré Kristus povedal pri pohľade na ne: "Proste teda Pána žatvy, aby poslal robotníkov do svojej žatvy" /Mt 9, 38/.

"Neopíjajte sa vínom, v ktorom sa skrýva rozpustilosť, ale sa naplňujte Duchom, baviac sa medzi sebou žalmami, chválospevmi a duchovnými piesňami! V duchu svojom spievajte a hrajte Pánovi, vždy za všetko vďaka vzdávajte Bohu Otcovi v mene Pána nášho Ježiša Krista!"

/Ef 5, 18-20/

"Vzdávajte Pánovi, synovia Boží, vzdávajte Pánovi slávu a moc. Vzdávajte Pánovi slávu hodnú jeho mena, v posvätnom rúchu klaňajte sa Pánovi."

/Ž 29/

"Veľký si, Pane, a veľmi chvályhodný, veľká je Tvoja moc a múdrosť Tvoja je nekonečná. Teba chce chváliť človek, čiastočka Tvojho stvorenstva, človek nosiaci v sebe svoju smrteľnosť, svedectvo svojho hriechu, svedectvo o tom, ako sa Ty, Bože, pyšným protivíš. A človek, čiastočka Tvojho stvorenstva, jednako ťa chce chváliť. Ty sám pôsobíš, aby to, keď ťa chváli, človeku prinášalo radosť, lebo si nás stvoril pre seba a nepokojné je naše srdce, kým nespočinie v Tebe."

/Sv. Augustín/

"Modlitba je vzlet srdca, úprimný pohľad do neba, výkrik vďačnosti a lásky v bolesti i radosť."

/Sv. Terézia z Lisieux/

JÁN PAVOL II. A OBNOVA V DUCHU SVÄTOM

/Prevzaté z knihy: Prof. ThDr. Jozef Vrablec, Tajomné pôsobenie Ducha Svätého, 1987/

V dňoch 4. až 9. mája 1981 bola v Ríme IV. medzinárodná konferencia zodpovedných vedúcich katolíckej Obnovy v Duchu Svätom. Zúčastnilo sa na nej 523 delegátov z 94 krajín všetkých kontinentov. Stretnúť sa tu zástupcovia všetkých rás, kultúr, prostredí, rozličného veku a povolania, duchovní a laici. Medzi delegátmi bolo 19 biskupov a okolo 170 kňazov. Zasadanie viedol kardinál Leon Suenens, belgický primas, menovaný za ochrancu katolíckej charizmatickej Obnovy ešte pápežom Pavlom VI.

Ján Pavol II. vo svojom príhovore k predstaviteľom hnutia Obnovy sa odvolal na výpoveď Pavla VI. z roku 1975 a zdôraznil:

1. potrebu vernosti k pravej doktríne viery
2. potrebu ocenenia mimoriadnych darov udeľovaných Duchom Svätým na ošobu spoločnosti
3. potrebu lásky k bližnému.

Pápež povedal: "Pápež Pavol označil toto hnutie Obnovy v Duchu Svätom ako "príležitosť pre Cirkvi a pre svet" a šesť rokov, ktoré uplynuli od onoho kongresu, potvrdzuje nádej, ktorú zrodila jeho vízia. Cirkvi vidí ovocie vášho oddania sa modlitbe v prehlbovaní života vo svätosti a láske k Božiemu slovu."

Potom pápež obrátil pozornosť prítomných na život modlitby Cirkvi a na Písmo sväté, "aby pevne pokračovali na základe Evanjelií", ako aj na podpore silnej teologickej formácie. Účastníci konferencie dostali povzbudenie, aby budovali putá dôvery v spoluprácu s kňazmi, na ktorých spočíva dušpasterská zodpovednosť. "Mnohí biskupi sa celým srdcom", hovoril pápež, "tak individuálne, ako aj v správach z konferencií biskupov poskytujú svoju podporu Obnove v Duchu Svätom a pomáhajú celej kresťanskej spoločnosti lepšie pochopiť jej miesto v Cirkvi. Týmto plnením svojich dušpasterských záväzkov biskupi konajú veľkú službu všetkým, aby zaistili Obnove vzrast a rozvoj otvorený pre celé bohatstvo Božej lásky v Cirkvi." Svätý Otec potom obrátil pozornosť na veľkú úlohu kňazov v Obnove. Kňaz pomáha Obnovu v Duchu Svätom zaistiť apoštolát veriacich a ich integráciu so sviatostným a liturgickým životom Cirkvi.

Pápež zdôraznil aj túžbu po jednote a otvorení sa pre ekumenizmus, ktoré v Obnove jestvuje. Preto udelil všetkým apoštolské požehnanie. Poľská delegácia mala neobyčajnú radosť, dostala pozvanie na svätú omšu v súkromnej kaplnke Svätého Otca. Potom dvaja kňazi z delegácie, kňaz Marian Piatkowski z Poznania a kňaz Bronislaw Dembowski z Varšavy, sa zúčastnili na večeri u Jána Pavla II., ktorý sa chcel Obnovu dlhšie rozprávať. Vypytoval sa na dar modlitby v jazykoch, ktorý sa prejavoval práve tak v časoch apoštolských ako aj v Obnove. Zaujímal sa o rozvoj Obnovy v Poľsku. Obaja kňazi informovali Svätého Otca o veľkom množstve modlitbových skupín. Hovorili o prehlbovaní vnútorného života členov týchto skupín, o zápale k biblickému štúdiu a o ich túžbe slúžiť spoločnosti. Ďalej sa hovorilo o žičlivosti pápasa Wyszymského pre toto hnutie, o začiatkoch Obnovy v kňazských seminároch, o potrebe kňazskej služby v Obnove, o prejavoch pôsobenia Ducha Svätého v ľudoch, o ich obrácaní, o prijatí kríža, o oddaní sa Bohu a o význame modlitby. Pápež ukončil stretnutie povzbudením "Pracujte!" a požehnaním.

Prí príležitosť vrátnej otvorenosti Jána Pavla II. Duchu Svätému nie je divné, že náš pápež je vyriekavým charizmatikom. Čítali sme vo viacerých časopisoch, že sa na ňom prejavil mimoriadny dar uzdravovania. V Liverpoole v Anglicku bola ťažko chorá na rakovinu lymfatických uzlín 35-ročná Kay Kellyová, manželka architekta, matka troch detí. Dva razy bola operovaná a v novembri 1978 ju prepustili z nemocnice ako nevytráčiteľnú, aby umrela doma. A ako odsúdenec na smrť má právo niečo si napriečty žiadať, tak si ona pred svojou smrťou žiadala uvidieť Svätého Otca. Prostredníctvom sebestánkov s. Kolumbána sa dostala v marci 1979 do Ríma. Na vozíku ju dovezli do prvého radu pred zhromaždených pútnikov. Svätý Otec, podľa svojho zvyku, podal ruky všetkým, ktorých dosiahol. Keď prišiel k nej a videl, že je na smrť odsúdená, že je samá kosť a koža, objal ju ako dobrý otec svoje dieťa. A v jej očiach pocítila v celom tele úľavu, novú silu a uzdravenie. Nezomrela,

ako sa čakala, ba nepotrebovala ani včzík, na vlastných nohách kráčala aj dolu schodami. Svetová tlač priniesla fotografie z tohto uzdravenia a správu o tom, ako lekári s údivom zistili, že v jej krvi už nie sú žiadne stopy po rakovine. Mnohí redaktori si položili otázku: "Ako sa to vlastne stalo? Existuje na to len jediná odpoveď: Stalo sa to silou Ducha Svätého, ktorého tejto smrteľne choršej sprostredkoval charizmatik Svätý Otec, keď na ňu položil svoje ruky. Nie nádharm: sa pápež Ján XXIII. takto modlil: "Obnov, Duchu Svätý, v našich dňoch svoje zázraky ako na nové Turíce." A je len samozrejme, že taký charizmatik na pápežskom stolci je nadšeným priateľom Obnovy v Duchu Svätom.

SVEDECTVA

Našla som Lásku a radosť...

/jún 1986/

Môj život pred obnovou Duchom Svätým bol plný smútku, beznádejnosti, neistoty, chaosu a protirečenia, hoci som sa to snažila všetko zakrývať prirodzenou veselosťou a humorom. Pochádzam z rozvedenej rodiny a rozohrd rodičov a s tým spojené veľké utrpenie našej rodiny mi zaplechali v duši po celý doterajší život smutné spomienky a žiaľ. Veľmi som túžievala po láske, najmä otcovskej, ktorú som takmer ani nepoznala. Nikdy som však nedávala svoje city najavo, nikdy som sa nikomu nezdôverovala a cítila som sa osamelá a zatrpknutá. Po láske Božej som veľmi netužila, lebo som jej ani neverila. Verila som len v Božiu spravodlivosť a v ľudskú lásku.

K obnove v Duchu Svätom ma priviedol hlad po láske. Keď som sa už toľko eklamala v ľudoch, chcela som nájsť lásku k Bohu. Vždy som si vravievala: "Ja som sama. Aj Duch Svätý je akoby sám. Je tak veľmi málo poznávaný, tak málo oslavovaný, hoci je tretia Božská osoba, hoci je doba Ducha Svätého, a tak budeme aspoň dvaja: ja a on." Tak nejako som si to detsky predstavovala a tešila som sa na naplnenie Duchom Svätým, hoci som nemala ani predstavu, čo je to, len kdesi na dne svojej duše som cítila potrebu žiť v užšom spojení s ním.

Po obnovení krstných sľubov a po modlitbe za pokoru a lásku sestra z M. videla nad mnou obraz:

Dostala som na hlavu korunu zo zlatých kvetov - zlaté kvety - čnosti. Odovzdali mi krásnu bielu kyticu - dary Ducha Svätého, ktorú si priviniem ku svojej tvári - poteším sa im, neskôr ich rozdám ľuďom a pôjdem za tým, ktorý mi dal túto kyticu: potom pôjdem s ním, a pôjdeme spolu cestou.

Prenikla ma hlboká radosť, pokoj a nadšenie dotvedy nepoznané. Prvýkrát v živote som pocítila naplnenie mojej túžby po láske - pocítila som lásku Božiu, nepominuteľnú, trvalú a zvláštnu, ktorá ma úplne prenikla. Prvý raz v živote som sa pomodlila tak ako doteraz nikdy, z celej hĺbky svojej duše, a pochopila som, čo je to skutočná hlbšia modlitba. Predtým mi na modlitbu stačilo 5 - 10 minút, a bola to väčšinou modlitba výčitavá, čo všetko mi Pán nedal a čo všetko potrebujem. Teraz je to modlitba najmenej polhodinová, oslavná a ďakovná, ale aj prosba a zároveň veľmi uspokojujúca, pri ktorej cítim skutočné spojenie s Pánom, lásku, radosť a pokoj.

Prežívam veľa radosí. Ježiš mi nezobral spomienku na minulosť, ale vyliečil vo mne staré raný a jazvy. Odstránil všetky biedy a smútky z tejto spomienky a vynahradil mi lásku, pozornosť, prijatie a obdivovanie, po čom som predtým tak veľmi túžila, ale nedostala som. V dôsledku toho sa cítim smelšia, veselšia a mám väčšiu dôveru pri riešení svojich súčasných problémov, alebo keď sa zahľadím do budúcnosti.

Pán vo svojej nekonečnej добрote a láske ku mne splnil svoj prísľub daný prorockým obrazom. Rozhodla som sa bližšie nasledovať Pána Ježiša a rozdávať ľuďom kvety radosí, ktorou ma Pán bohato obdaril.

Zbavujem ťa zodpovednosti ...

/január 1988/

Kto z nás by nepoznal pocit zodpovednosti za spásu svojich príbuzných a túžbu im nejakou duchovne pomôcť. Napriek silným túžbam som sa cítil bezmocný a nemal som veľa odvahy byť prerozkom vo svojej pokrvnej rodine. Modlil som sa a póstil za svojich troch bratov, ktorí tahali nerovné jarmo a neveriacimi manželkami a značne podľahli ich vplyvu, a semtam som sa zmohol aj na nejaké slovkové napomenutia alebo pár riadkov, ale nemalo to zjavný účinok. V modlitbových zápasoch som začal čoraz viac očakávať, že milosrdný Boh zasiahne svojou mocou a milosťou a dá prípadne aj silu môjmu svedectvu.

A zasiahol. Prišla obnova v Duchu Svätom a s ňou prehlásenie viery, dôvery, modlitby, najmä oslavnej, väčšia odvaha svedčiť o Pánu Ježišovi a citlivejšie spolupracovať s Duchom Svätým aj za pomoci jeho darov.

V lete 1987 sme na modlitbovom stretnutí nahráli výklad modlitby v novom jazyku za môjho brata N., ktorý bol vnútorne roztrvaný, podráždený, psychicky labilný a často hľadal spásu v alkohole. Jeho náboženský život bol veľmi slabý, bez sviatostí už asi sedem rokov. Keď som mu prehral modlitbu za jeho oslobodenie a uzdravenie, plnú Božej lásky a svetla poznania a múdrosti na jeho stav, prednesenú cez sestru, ktorá ho vôbec nepoznala, bol dojatý a rozhodol sa vyhládať priateľa duše a uskutočniť prestavbu svojho života. K nahrávke sa aj viackrát vrátil, ale prekážky vlastnej slabosti, sveta a diabla boli také veľké, že k spovedi sa nedostal ani pred Vianocami. Mama i ja sme zintenzívnili modlitby a obete za jeho oslobodenie a obrátenie a s veľkou dôverou som zveril túto situáciu Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, aby bol v nej Pán Ježiš oslavovaný, a napísal som bratovi list. Moja mama 6. januára dopoludnia, kľučias pred Ukrižovaným, so živou vierou prosila pre brata svetlo Ducha Svätého a vykročila nad ním na diaľku súkromný exorcizmus. 7. januára mi prišla povedať sestra N.: "Snívalo sa mi tejto noci s tebou, že si mi povedal, že Pán ti v modlitbe oznámil: "Zbavujem ťa zodpovednosti za tvojho brata N. Najlepšie bude, keď všetci okolo neho budú naplniť život evanjelium." Význam týchto slov som pochopil, keď som 11. januára dostal od brata list napísaný 7. 1. 1988. Citujem to najdôležitejšie z neho:

"Ďakujem Ti za povzbudivý list, ktorý ma v mnohom poučil a pomohol mi tak isto ako aj naše predchádzajúce rozhovory, zaujať jediný a správny postoj - celkovú duchovnú obnovu svojej osoby. Dlhو som nad tým rozmýšľal, čo a ako a už 5. 1. 1988, na Zjavenie Pána, mám začiatok duchovnej obnovy za sebou prijatím sviatosti pokánia a Sviatosti altárnej. Zrejme to má dobrý vplyv aj na môj zdravotný stav fyzický a psychický ... Dúfam, že Zjednotenie mi pomôže úplne sa vymaniť z depresii, vyplývajúcich z neistôt a rôznych vnútorných tlakov a porúchaného zdravia..."

Ďakujem ti, Pane Ježišu, že si v tomto zápase zvíťazil a oslobodil i uzdravil môjho brata. Ďakujem ti, že si mu otvoril Prázdnu živú vodu, aby mohol uhasiť smäd v hĺbinách svojej duše. Daj, aby všetci okolo neho začali čítať evanjelium a vytvorili tak tvoju rodinu, v ktorej nemôže byť víťazom Zlý. Amen.

Bratia a sestry, prosím vás, pripojte sa jedným Zdravosom alebo povzdychom k tejto mojej modlitbe, lebo toto znovuzrodené dieťa je ešte slabé a potrebuje veľa milosti, aby zesilnelo.

Oslávujme Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá na veky!

Ako ma Duch Svätý poháňal k činu.

/august 1987/

Po obnove Duchom Svätým je človek plný lásky, radosti, chuti k modlitbe, túžby po rozjímaní a Svätom písme, sily, viery a odvahy ísť za ľuďmi a nikoho sa nebáť, hlavne nie ľudských ohľadov.

Príbeh, ktorom idem písať, sa odohral krátko po mojej obnove Duchom Svätým.

Ako ma Duch Svätý poháňal k činu. Scénar, scénu a dejstvá pripravil On. Hlavnú úlohu tu "hrala" obyvateľka nášho paneláku a mňa poveril úlohou "pomocníčky pri jej záchrane".

Osoba, o ktorej je reč, mala totiž nevyliciteľnú chorobu - rakovinu. Pôrodná žena, ale neveriaca. Keď som sa o nej dozvedela, začala som denne na ňu myslieť v modlitbách. Prosievala som hlavne Pannu Máriu, a keď som išla okolo paneláku, môj pohľad vždy spočinul na oknách jej bytu a ústa šepkali za ňu Zdravas. Nepoznala som sa s ňou, ibaže sme sa pri stretnutí pozdravili ako obyvateľky jedného paneláku. Pán ma ale čím ďalej, tým viac presviedčal o tom, že to je jeho réžia a že moje modlitby berie na vedomie. Bolo treba zachrániť dušu tejto osoby, ale ako sa k nej dostať, ako dobyť tú pevnosť nevery a odmietania? Ako ísť k nej do bytu, keď som u nej nikdy nebola a tobôž nie za takým účelom, ako je viera, spása duše a kňaz, ktorého súrne potrebovala? Prosila som Pána denne o svetlo, čo tu robiť. Bližšie informácie o nej som získavala od ďalšej susedy, ktorá k nej občas zašla a ktorú som tiež povzbudzovala, aby s chorou prehovorila o svätej spovedi a kňazovi. Dotyčná sa pokúsila o to 2 krát. Chorá na ňu spustila krik a všetko odmietla. No Pán ma povzbudzoval toľkou vierou, že som sa nevzdala. Modlila som sa ďalej a ostražito čakala, čo sa bude diať. Keď som raz došť dlhý čas nemala o nej správy, a tiež som sa cestou z obchodu za ňu modlila, prosila som o to, aby som sa dozvedela, čo s ňou je. Keď som dokončievala tretí Zdravas, stretla som na chodníku jej dcéru. Naplnila ma radosť a vďačnosť k Pánovi, lebo som pochopila, že mi ju poslal do cesty. Podala mi potrebné informácie a okrem iného aj to, že lekári to už chcu urýchliť, lebo veľmi trpí a chcú ju v krátkom čase operovať. Vedela som, že čas sa kráti a zintenzívnila som modlitby a aj pôst za ňu. V deň, keď mala ísť do nemocnice, spomínaná jej dcéra údajne prešla po všetkých známych v paneláku, aby jej pomohli nájsť 4-ročnú dcérku, lebo potrebovala dať chorú matku do nemocnice. Nikoho zo známych nenašla doma, tak bola nútená zastáť pri mojich dverách s prosbou o pomoc. Nikdy sme sa spolu nekontaktovali a to malé dievčatko bolo u mňa prvýkrát. Dejstvá v Božom pláne sa odvíjali ďalej. Ďakovala som Mu za nesmiernu lásku a milosrdenstvo k nám hriешným ľuďom a moja viera vzrastala, lebo Pán mi ju takýmto spôsobom posilňoval. Nádejala som sa, že pôjdem za chorou do nemocnice a tam s ňou otvorene prehovorím. No Pán to chcel inak. Neskôr som sa dozvedela, že na to oddelenie, kde chorú prijímajú, sa kňaz ťažko dostáva. Dcéra ale prišla popoludní pre dievčatko a povedala, že chorú mamičku nemohli prijať, že prijatá do nemocnice bude až na druhý deň. Pochopila som, že toto rozhodnutie, ktoré ešte chorá strávi doma, je ten čas Pánom určený, a že musím konať, že sa tu už nič nedá odkladať. Keď prišli deti zo školy, spolu sme sa ešte za tetu pomodlili a potom s úplnou vierou vzala som so sebou ruženec, obrázok Nepoškvrneného srdca Panny Márie, Božského srdca a išla som. Chorá bola vo veľmi zlom stave, v nepretržitých bolestiach. Každé slovo útechy je v takej situácii slabé a chvíľa s takým človekom dlhá, lebo sa mu nedá pomôcť v telesných bolestiach. Keď som však vkročila do toho bytu, Duch Svätý ma naplnil toľkým súcitom a láskou voči tejto osobe, že som ju bez váhania pobozkala, akoby sme boli najbližšie príbuzné a pohladkala po ubolenej hlave. Keď sa mi začala sťažovať, vytiahla som ruženček a podala som ho chorej so slovami, že som jej ho priniesla ako útechu v tom strašnom utrpení. Tiež, aby videla, kto sa za ňu neustále prihovára u Nebeského Otca, vytiahla som podobu Panny Márie a tiež podobu toho, ktorý dal za ňu aj svoj život.

Za dve hodiny na to, už tam bol aj pán kaplán so sviatostným Pánom Ježišom. Chorá si vykonala sv. spoveď, obdržala sviatosť pomazania nemocných a boli jej udeľené aj plnomocné odpustky. V hodinu jej smrti sme sa modlili za ňu ruženec a žalmy. Keď skonala poprosili sme Duchu Svätého o svetlo a ten žalm, ktorý sme dostali hovoril toto: "Dvere mám naširoko otvorené, ale protivníkov je mnoho."

Vďaka ti, Bože, za tvoje nesmierne milosrdenstvo a za to, že posilňuješ našu vieru.

Ako nás Pán ochránil.

/jar 1987/

Naša kolegynja je už skoro rok chorá, Po viacerých návštevách v nemocnici, ale aj doma, videli sme tú veľkú bezradnosť lekárov i jej rodičov. Nezistená diagnóza, apatickosť jej samej, nešťastní rodičia, prázdne miesto v zamestnaní, ktoré nám denne bolo na očiach - to všetko nás akosi viedlo k častejším modlitbám za ňu. S takýmto úmyslom sme raz vošli do jej prázdnej kancelárie.

Sadli sme si, prežehnali sa a začali sa modliť za ňu. O chvíľu sa na chodbe ozvali rázne kroky, aké má vedúci. Na naše veľké prekvapenie chcel vojsť a strmo stisol kľučku. Zľakli sme sa, ako mu vysvetlíme, čo tam práve robíme. Dvere však nepovolili. Navzájom sme si pomysleli, že jedna alebo druhá z nás zamkla. Spokojne sme sa teda domodlili.

Keď sme však odchádzali z kancelárie, s úžasom sme sa na seba pozreli - bola odomknutá!

"Vedzte, že Pán zázračne chráni svojho svätého" /Ž 4,4/.

Hoci sa necítíme sväté, predsa nás Pán vo svojej dobrote ochránil.

V. a A.

Rabindranáth Thákur: Citándžali

Toto je moja modlitba k Tebe, Pane môj - vytínaj, vytínaj od koreňa chudobu v mojom srdci.

Daj mi silu, aby som ľahko znášal svoje radosti i žiale.

Daj mi silu, aby som dokázal, že moja láska zarodí v službe.

Daj mi silu, aby som nikdy nezaprel úbožiaka, ani kolena nezohýnal pred nehanebnou mocou.

Daj mi silu, aby som povzniesol svojho ducha vysoko nad každodenné zbytočnosti.

A daj mi silu, aby som s láskou podriadil svoju silu Tvojej vôli.

Daj, aby zo mňa zostala len tá čiastočka, vďaka ktorej Ťa môžem nazývať svojim všetkým.

Daj, aby z mojej vôle zostala len tá čiastočka, vďaka ktorej Ťa môžem cítiť na všetkých stranách a stretať sa s Tebou vo všetkom a ponúknuť Ti svoju lásku v ktorejkoľvek chvíli.

Daj, aby zo mňa zostala len tá čiastočka, vďaka ktorej Ťa nemôžem nikdy zaprieť.

Daj, aby z mojich pút zostala len tá čiastočka, vďaka ktorej som zviazaný s Tvojou vôľou a Tvoj zámer sa uskutočňuje v mojom živí - tou čiastočkou je put Tvojej lásky.

Že túžim po Tebe, len po Tebe - to dovoľ môjmu srdcu opakovať bez prestania. Všetky žiadosti, ktoré ma vo dne v noci rozptyľujú, sú falšné a v jadre prázdne.

Ako noc skrýva vo svojej temnote prosbu o svetlo, tak z hĺbky môjho podvedomia počuť volanie - túžim po Tebe, len po Tebe.

Ako búrka stále hľadá svoj koniec v pokoji, keď na pokoj útočí s celou svojou silou, tak moja vzbura útočí na Tvoju lásku a stále pritom volá - túžim po Tebe, len po Tebe.